

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

14. Dies Martii. Temporalibus bonis non siunt homines boni. S. Aug. ep.
121.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

stissimam facit, atque miserrimam. Intellet miser in orco quid amiserit, dum cognoscet quid habere potuerit; hic enim sensus est Poetae.

Nescit homo vere, quod habet, nisi cesset habere.

14. DIES MARTII.

Temporalibus bonis non fiunt homines boni. *S. Aug. ep. 121.*

Et at ho 1.
mo in æ-
stimandis
bonis.

Non minori damno, & periculo hallucinantur homines, in æstimandis bonis, quam malis. Boni nomen apud vulgus usurparunt illa, quæ nihil boni, nec continent, nec conferunt, præter nomen. Divinæ, gloria, honor, dignitas, fama, & id genus alia quæ fugiunt instar umbræ, evanescent instar fumi, & pereunt cum fugacissimo tempore, gaudent, & gloriantur Boni nomine. Quomodo illa erunt bona, cum possidentes non faciant bonos? Bonum est quod prodest. Anne profunt bona temporalia, quæ nec faciunt te bonum, nec auferunt mala? Dolorem capitis, corona fulvæ metallo conspicua, non minuet, potius augebit, quia gravat: molles, & peregrinis odoribus porfusæ chirothecæ, non tollent chiragram, nec heroici cothurni podagram: nec saliares dapes, aut Sybariticæ delitiæ cholicam, nec gemmis rigida vestis, calculum. Non sunt convenientia his finibus media. Non magis conferent ut sis bonus, temporalia bona. Imo si rectè judicas, supervacua illa, atque adeo ut nihil esse dices, & duces. Quod quæso dis-

cri-

crimen est inter supervacua, & nulla? Quanam eliges? Esurienti, ad remedium famis perinde est si nihil offeras, ac lapidem: ita, quæ remedium malitiæ tuæ non præstant, quæ ad virtutem non ducunt, quæ ad Deum non adducunt, sunt tibi supervacua; si supervacua, non plus quam nulla, si nulla jam non bona.

II. Deinde, Bonum est sine defectu. Quomodo erunt sine defectu bona temporalia, cum deficient cum tempore? Vix accipimus, mox amittimus: vix possidemus, statim caremus: vix incipiunt, illico deficient. Itaque cum hisce bonis necessario subsequetur tibi calamitas. Velis, nolis necesse est alterutrum eligas, vel bona temporalia judices mala, vel te miserum. Imo plus audeo dicere. Necessario tu miser eris, sive mala sive bona: si mala, jam inter mala non eris beatus, cum Beatitudo sit bonorum omnium complexio; si bona, jam si his bonis careas, eris infelix: si infelix jam hoc ipso non erunt bona, quia inferunt mala, auferunt enim felicitatem, & aperiunt aditum miseriæ: duplici autem viâ sternitur via ad hanc miseriam, aut cum illa relinquunt, aut cum tu illa: alterutrum necessarium est. Quam porro sint hæc bona deficientia, docebit te Augustinus. (a) *Temporalia bona antequam sint non sunt, & cum sunt, fugiunt, & cum fugerint non erunt. Itaque cum futura sunt, nondum sunt, cum autem præterita sunt, jam non sunt. Quomodo igitur tenebuntur ut maneant, quibus hoc est incipere, ut sint, quod est pergere, ut non sint?*

III. Te cupio, & tuâ ipsâ conscientiam in hac causa & hujus causæ controversia judicē. Amabo te, nonnè

N 2

hæc

(a) l. 3. de lib. arb. cap. 7.

hæc ipsa bona condemnas, quæ commendas, fateris-
 que multis scaterere, quæ debent emendari, mendis?
 Commendas dum optas tibi, condemnas dum so-
 lum tibi. Hæc mala ut viderentur esse bona, emendi-
 carunt patrocinium Unitatis. Quid ita? Quia summi
 Boni est esse unum. Cùm igitur illa temporalia bona
 nihil in se habeant boni, illud affectarunt, quod est
 proprium summo Bono, unum esse. Si omnia, quæ
 tibi voves, habeas, non acquiesces, licet omnia possi-
 deas nisi inter omnes solus, & unus omnia. Fateor
 summi Boni est esse unum, sed non unius: non est
 bonum singulare, sicut tamen ut sit singulorum: est
 bonum unum, sed omnium. Quid majus bonum est
 Deo? At Deus omnium est, & sic omnium, ut sit om-
 nia omnibus. Ista quæ tu censes bona, cùm unius
 duntaxat sint, non sunt bona. Quare? Quia quæ u-
 nius sunt, nulli profunt. In primis aliis non profunt,
 dum tua sunt. Debent desinere esse tua, ut incipiant
 prodesse aliis: nummus, nisi alienes alteri non profi-
 ciet: quid dico? imo nec tibi. Quid non proficere
 dico? nocent dum tua sunt, quia unius: & ne alia
 damna, curas, pericula memorem, invidiam interpo-
 no. Satis magnum malum est, cui magnum malum
 appendix est. Ob tot nævos, & defectus contra om-
 ne jus, occupant bona temporalia nomen Boni: quia
 possidentem reddunt, dum illos deserunt miserum,
 dum perniciousiter fugiunt inter læta omnia tristem: ita
 mihi suffragante Poëta:

Hoc est consuetum, comitantur tristia lætum.